**2016-32-0153-00038**
**Skrivelse af 14. april 2016 fra Københavns Vestegns Politi**
En dyreværnsorganisation modtog en henvendelse angående en meget mager schæfer hund. De tog på den baggrund kontakt til hundens ejer. Da hunden boede hos ejerens eksmand, så hun kun hunden en gang i mellem, men var klar over, at den var blevet meget tynd. Hunden blev, efter aftale med dyreværnsorganisationen, undersøgt og behandlet af en dyrlæge. Den følgende måned blev hundens vægt kontrolleret hver uge og det kunne konstateres at den tog på. Ejer valgte herefter at overdrage hunden til dyreværnsorganisationen.

**Rådet udtalte:**

*Spørgsmål 1:*
Hvorledes vil Rådet betegne behandlingen af hunden ud fra dens generelle tilstand?

*Svar ad 1:*
Af dyrlægejournalen fra 29. januar 2016 fremgår bl.a.:
"Hunden præsenteres i klinikken afmagret til kakektisk (17,8 kg). Alle ribben, torntappe og hoftehjørner/bækkenknuder synlige. Meget lange negle. (Obs. dyreværnssag). Ejer oplyser, at hunden var normalvægtig i sommeren 2015, hvor hun så den sidst".
"Hunden har PU/PD; ingen vomitus; tilsyneladende normal afføring (to prøver indleveret af ejer). Hunden lugter ilde i uræmisk eller ketoseagtigt".

I forbindelse med den kliniske undersøgelse, blev desuden udtaget blodprøver, en urinprøve og fæces blev undersøgt for parasitter. På baggrund af den kliniske undersøgelse og af resultaterne af laboratorieundersøgelserne blev konkluderet, at hundens afmagring formentlig skyldtes sult, samt at der var mistanke om en betændelsestilstand i bugspytkirtlen.

Hunden blev sat i behandling for bugspytkirtelbetændelse og ejer fik udleveret passende foder til hunden og instruks om fodring.

Sagsakternes billedmateriale understøtter at hunden, ved præsentation hos dyrlægen d. 29. januar 2016, var afmagret.

Den 1. februar 2016 var hunden til yderligere undersøgelse og fik foretaget røntgenundersøgelse af bugen, samt opfølgende urin- og blodprøver. De supplerende blodprøver understøttede, at hunden havde akut bugspytkirtelbetændelse. Hundens vægt var den 1. februar 2016 øget til 19,7 kg. Hunden blev efterfølgende kontrolvejet en gang om ugen, og den 27. februar 2016 var vægten øget til 22,3 kg.

Den 28. februar 2016 blev hunden overdraget til en dyreværnsorganisation. Det fremgår af deres journal:

”Vi har udtaget en ny blodprøve på hunden den 2-3-16 og den kommer tilbage helt normal på alle lever og bugspytkirtel parametre, hvorfor jeg beslutter at stoppe behandlingen mod bugspytkirtel betændelsen og i stedet fokusere udelukkende på at få hende op i vægt”.

Det fremgår af sagsakterne, at hunden den 4. april 2016 vejede 28 kg.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte og sagens laboratorieundersøgelser til grund, finder Rådet det overvejende sandsynligt, at hundens afmagring alene skyldtes insufficient fodring. Ved at blive bragt i en tilstand af afmagring, på grund af utilstrækkelig fodring, har hunden ikke været behandlet forsvarligt og beskyttet bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Den er ikke blevet behandlet omsorgsfuldt og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Hunden har ved den utilstrækkelige fodring, som har ført til kakektisk afmagring, været udsat for betydelig grad af lidelse og væsentlig ulempe. Rådet vil betragte forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§1 og 2.

*Spørgsmål 2:*
Hvordan vil Rådet betragte behandlingen af hunden, hvis det lægges til grund, at den er blevet fodret og har fået vand hver dag, men alligevel ikke har taget på i vægt, og mistænkte ikke har sikret, at hunden blev undersøgt af en dyrlæge?

*Svar ad 2:*
Det fremgår af sagsakterne og sagens billedmateriale, at hundens afmagring var tydeligt erkendelig, også for lægmand. Af afhøringsrapporten af hundens ejer fremgår tillige:
”I perioden fra midt sommer 2015 til december måned 2015 tabte X sig meget, hvilket afhørte konfronterede A med”.

Såfremt det lægges til grund, at hunden blev sufficient fodret, og til trods herfor havde et stort vægttab, der førte til kakektisk afmagring, burde hundens ejer langt tidligere i forløbet have bragt hunden til dyrlæge med henblik på undersøgelse og eventuel behandling.

Ved at blive bragt i den beskrevne tilstand og ved ikke at blive undersøgt af en dyrlæge trods kakektisk afmagring, har hunden ikke været behandlet forsvarligt og beskyttet bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Den er ikke blevet behandlet omsorgsfuldt

og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Hunden har, ved den mangelfulde behandling, været udsat for betydelig grad af lidelse og væsentlig ulempe. Rådet vil betragte forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§1 og 2.

*Spørgsmål 3:*
Der ønskes en udtalelse fra Rådet om, hvorvidt mistænktes adfærd kan beskrives som uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyret.

*Svar ad 3:*
Se svar ad 1 og 2.

*Spørgsmål 4:*
Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

*Svar ad 4:*
Nej.

**Afgørelse:**
Tiltalte blev straffet med en bøde på 3.000 kr. Forvandlingsstraffen var fængsel i 6 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.